

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/31/2021
Identifikačné číslo spisu: 1216010151
Dátum vydania rozhodnutia: 05.08.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1216010151.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného R. O., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 5. augusta 2021 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Mišíkovej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2016, sp. zn. 4To/114/2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného R. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „okresný súd“) rozsudkom z 19. septembra 2016, sp. zn. 4T/30/2016, uznal obvineného R. O. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že potom, ako si na doposiaľ nezistenom mieste, v doposiaľ nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil omamné látky - heroín, ich následne prechovával až do dňa 12. júla 2015 do času cca 16.00 hod. v Bratislave na J. T. pri kotoľni nachádzajúcej sa oproti obytnému domu číslo XX, a to tak, že po tom, ako bol príslušníkmi Policajného zboru zbadaný vzadu za kotoľňou pri strednom komíne uvedenej kotoľne, otočil sa im chrbtom a presunul sa ku v poradí tretiemu komínu kotoľne, postavil sa vedľa komína tak, že komín bol z jeho pravej strany a odhodil smerom doprava od seba na zem pred uvedenou hliadkou plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku, ďalšie plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku, 2 ks natiahnutých injekčných striekačiek s tekutinou svetlej farby, plastové uzatvárateľné vrečko s 11 ks menších plastových balíčkov s obsahom neznámeho hnedého prášku a malé plastové vrečko s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, pričom na základe znaleckého posudku číslo PPZ-KEU-BA-EXP-2015/11063 bolo zistené, že plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 1) obsahovalo zmes heroínu,

kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 32.956 mg, z toho 2.966 mg absolútneho heroínu, plastové uzatvárateľné vrečko so 7 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 2) obsahovalo zmes heroínu, kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 33.217 mg, z toho 2.956 mg absolútneho heroínu, plastové uzatvárateľné vrečko s 11 ks menších plastových balíčkov (stopa číslo 5) obsahovalo zmes heroínu, kofeínu a paracetamolu s celkovou hmotnosťou 8.861 mg, z toho 665 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá spolu 329 obvykle jednorazovým dávkam drogy a s celkovou hodnotou 3.751,70 eur, na steroch vzatých z oboch rúk obvineného bola zistená prítomnosť stôp heroínu, pričom heroín je zaradený podľa zákona číslo 139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad na dva roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) uznesením z 8. decembra 2016, sp. zn. 4To/114/2016, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“) ako nedôvodné. Uznesenie krajského súdu prevzal obvinený 21. februára 2017 a jeho obhajca 20. februára 2017.

Proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený R. O. vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Mišíkovej písomným podaním zo 7. septembra 2018, doručeným na okresný súd 10. septembra 2018 (č. l. 293 - 318). Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a podľa okolností aj predchádzajúci rozsudok okresného súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené uznesenie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň, aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. Dovolateľ tiež požiadal, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil až do rozhodnutia o dovolaní výkon napadnutého uznesenia. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Tr. por. vrátane konania, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je podľa dovolateľa daný tým, že v prípravnom konaní mu bolo znemožnené podať opravný prostriedok voči dvom uzneseniam, ktorými bol do konania pribráný Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru, a síce voči uzneseniam zo dňa 12. júla 2015 a 15. júla 2015 z odvetvia chémie a z odvetí biológie a daktyloskopia. Podľa dovolateľa tieto uznesenia boli doručené jeho osobe a obhajcovi až 18. septembra 2015, teda viac ako jeden mesiac po tom, čo boli skúmané stopy zničené, k čomu došlo najneskôr 14. augusta 2015, čím podľa dovolateľa došlo k zmareniu možnosti podania opravného prostriedku proti týmto uzneseniam. Podľa dovolateľa druhé z daných uznesení bolo vydané v čase, kedy voči jeho osobe už bolo vznesené obvinenie a napriek tomu mu uznesenie bolo doručené až po viac ako dvoch mesiacoch od jeho vydania. Podľa dovolateľa uvedené platí primerane aj ohľadom prvého uznesenia, ktoré bolo vydané v čase, kedy bol už nepochybne obvinený z materiálneho hľadiska a bol aj zadržaný podľa § 85 ods. 1 Tr. por. a prítomný v priestoroch PZ. Predložené tri znalecké posudky KEÚ PZ nie je možné podľa dovolateľa považovať za procesne použiteľné, čo zakladá aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Ďalej dovolateľ za porušenie práva na obhajobu považuje to, že návrh na podanie obžaloby v rozpore s § 209 ods. 1 Tr. por. neobsahuje odôvodnenie, prečo policajt nevyhovel návrhu obhajoby na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré boli uplatnené pri výsluchu obvineného 8. januára 2016 a túto vadu konania nenapravili ani konajúce súdy.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. je podľa dovolateľa daný tým, že nezákonnosť vykonaných dôkazov spôsobuje skutočnosť, že boli vykonané na základe nezákonne vykonaného služobného zákroku príslušníkmi Policajného zboru, na vykonanie ktorého neexistoval žiadny zákonný

dôvod. Skutočnosť uvádzaná zakročujúcimi príslušníkmi Policajného zboru, že obvineného poznali ako dileru drog, je vyvrátená jeho odpisom registra trestov, z ktorého vyplýva, že sa v minulosti nedopustil drogovej trestnej činnosti. Príslušníci PZ nemali žiadnu konkrétnu vedomosť o páchaní trestnej činnosti či priestupku obvineným a ich služobný zákrok bol nezákonný a nezákonné sú všetky ďalšie dôkazy vykonané na jeho základe, pretože boli vykonané v príčinnej súvislosti s nezákonným služobným zákrokom (doktrína ovocia z otráveného stromu) a dôkazy nemožno považovať za získané ani podľa osobitného zákona (v tomto smere bolo poukazované dovolaťom na § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore).

Ďalej je podľa dovolaťa tento dovolací dôvod daný tým, že jeho vina bola vyslovená len na základe obsahu výpovedí príslušníkov Policajného zboru, svedkov Y. Š. a X. X., ktorí pred výpoveďami neboli zbavení mlčanlivosti a podľa dovolaťa jeho vinu nemožno vysloviť výlučne na základe výsluchoch príslušníkov PZ a konanie treba preukazovať nestrannými osobami, ktoré pozorovali správanie sa a konanie páchatel'a.

Závažným pochybením z pohľadu zákonnosti dokazovania je podľa dovolaťa aj tvrdenie súdov, ktoré sa nachádza v skutkovej vete napadnutého rozsudku, že na steroch vzatých z oboch rúk obvineného bola zistená prítomnosť stôp heroínu a zo žiadneho procesne použiteľného úkonu nevyplýva, že by mu boli brané stery. V úradnom zázname z 12. júla 2015 sa síce uvádza, že bol zobrať ster z rúk obvineného, avšak tento záznam nie je možné použiť v trestnom konaní. Uvedená skutočnosť je navyše v rozpore so zápisnicou o obhliadke miesta činu, v ktorej nie je zmienka o odobratí sterov. Znalci z odvetvia chémie konštatovali, že na steroch, ktoré im boli predložené, bola zistená prítomnosť stôp heroínu, avšak tieto stery neboli zaslané na znalecké skúmanie na odvetvie biológie, kde by cez zaistené bukálne vzorky obvineného mohli znalci povedať, či stery patria obvinenému, pričom tieto boli zlikvidované a tak nie je možné preukázať, na koho rukách boli stopy heroínu.

Dovolať ďalej poukázal, že uznesenie o začatí trestného stíhania bolo vydané na základe § 199 ods. 1 Tr. por., teda na základe trestného oznámenia, hoci trestné oznámenie sa v spise nenachádza. Za ďalší procesný nedostatok, ktorý spôsobuje procesnú nepoužiteľnosť zaistených stôp a ich následného skúmania a znaleckých posudkov vypracovaných Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, označil dovolať to, že trestné stíhanie bolo začaté ešte dňa 12. júla 2015, teda v čase, kedy vyšetrovatelka nemala k dispozícii výsledky predbežného vyjadrenia k zaisteným stopám z KEÚ PZ. Vyšetrovatelka v okamihu začatia trestného stíhania nepochybne poznala totožnosť obvineného a pred obhliadkou miesta činu mala dostatok času na to, aby vydala uznesenie o vznesení obvinenia. Takýto postup by zvoliť nemusela len vtedy, ak by boli pri obhliadke miesta činu splnené súčasne dve podmienky, a to že by sa jednalo o neopakovateľný úkon (čo bolo splnené) a že by sa jednalo o neodkladný úkon (čo splnené nebolo). Ak teda vyšetrovatelka obvinenému pred obhliadkou miesta činu nevzniesla obvinenie, podľa dovolaťa postupovala v rozpore s § 206 ods. 1 Tr. por., čím došlo podľa dovolaťa k situácii, že bol obvinený materiálne, nie však formálne a zabránilo sa mu uplatňovať procesné práva obvineného, čím bolo porušené aj právo na obhajobu a táto skutočnosť spôsobuje aj existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Tento dovolaťom označený nezákonný postup vyšetrovatelky sa podľa neho preniesol aj na dôkazy získané v prípravnom konaní pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia s následkom, že tieto dôkazy sú nezákonné, lebo boli vykonané v rozpore s Trestným poriadkom s tým, že v spise ani nemajú byť a ide o stopy zaistené obhliadkou miesta činu a všetky tri znalecké posudky Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru vypracované na základe ich skúmania.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa dovolaťa daný tým, že z právnej vety výrokovej časti rozsudku okresného súdu vyplýva, že obvinený bol uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tým, že si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu. V skutkovej vete rozsudku okresného súdu sa nachádza vo všeobecnosti zopakovaná časť právnej vety doplnená o skutočnosť, že obvinený si mal zadovážiť omamnú látku - heroín na nezistenom mieste, v nezistenom čase a nezisteným spôsobom, pričom takto nezistene mal zadováženú látku

následne prechovávať až do 16.00 hod. dňa 12. júla 2015. Podľa dovolateľa takto popísaný skutok nenaplnia požiadavku ohľadom nezameniteľnosti skutku a skutková veta je len zopakovaním právnej vety s doplnením skutočností, ktoré preukazujú, že žiadna zo skutkových okolností, ktorých preukázanie je vyžadované pri zadovážovaní omamnej látky a prechovávaní omamnej látky tak, ako je to uvedené v § 163 ods. 3 Tr. por., nebola v skutkovej vete popísaná a je v nej uvedené, že zadovážiť a prechovávať omamnú látku mal obvinený tým, že ju mal odhodiť. Skutková veta teda nepopisuje konanie vyjadrené v právnej vete (zadováženie a prechovávanie omamnej látky), ale popisuje následné konanie - odhodenie omamnej látky s poukazom, že skutková veta začína slovom „potom“ a nasleduje zopakovanie právnej vety a až následne začína skutočná skutková veta, ktorá sa viaže na odhodenie a nie na zadováženie a prechovávanie omamnej látky. Podľa dovolateľa skutková veta ku konaniu, za ktoré bol odsúdený, sa vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu a napadnutého uznesenia nenachádza, resp. skutok, za ktorý bol odsúdený, doposiaľ nebol ani zistený a skutková veta absolútne nekorešponduje s právnou vetou, čo spôsobuje nesprávne právne posúdenie skutku.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je podľa dovolateľa daný aj tým, že v popise skutku je uvedené celkové množstvo zaistenej zmesi a následne hodnota celkovo zaistenej zmesi. Zo skutkovej vety teda nie je možné zistiť, či zaistená látka bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta, a teda z nej nie je zrejmé, či môže byť vôbec táto zaistená zmes považovaná v zmysle § 172 ods. 1 Tr. zák. za omamnú látku a z takto koncipovanej vety nie je možné zistiť ani spôsob určenia rozsahu vyšetrovaného skutku a posúdiť správnosť právneho posúdenia skutku. Tento nedostatok podľa dovolateľa nenahrádza a neodstraňuje všeobecné konštatovanie v skutkovej vete, že heroín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, pretože toto konštatovanie nepreukazuje, či konkrétna zaistená zmes bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta, ďalej ani zapracovanie hmotnosti „absolútneho heroínu“ nachádzajúceho sa v zaistenej zmesi do skutkovej vety, nakoľko skutková podstata trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. takýto pojem nepozná a takú skutkovú okolnosť je možné využiť pri správnosti právneho posudzovania trestného činu podľa § 171 Tr. zák., ale nie podľa § 172 Tr. zák., ďalej ani zapracovanie počtu obvykle jednorazových dávok drogy do skutkovej vety rozsudku okresného súdu z dôvodu už uvedeného, keďže v prípade posudzovania trestnosti činu podľa § 172 Tr. zák. je nutné postupovať v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. a nie podľa § 135 Tr. zák., pričom správne zistenie rozsahu trestného činu je nevyhnutnou podmienkou správnosti právnej kvalifikácie skutku.

Podľa dovolateľa ak by aj hodnota zaistenej omamnej látky mala byť stanovená k celku zaistenej látky (zmesi heroínu, kofeínu a paracetamolu), potom bolo potrebné vziať do úvahy koncentráciu zmesi, hodnota takejto zmesi sa podľa jej „čistoty“ pohybuje v určitých hraniciach a nie v pevnej sume tak, ako to vyslovili v odbornom vyjadrení príslušníci Policajného zboru z NAKA, pričom koncentrácia zaistenej látky bola pri stope č. 1 vo výške 9% hmotnostných, pri stope č. 2 vo výške 8,9% hmotnostných a pri stope č. 5 vo výške 7,5% hmotnostných a ide o tak malú koncentráciu, že z pohľadu kvality omamnej látky ide o veľmi nekvalitnú zmes a je potrebné vziať do úvahy spodnú hodnotu hranice, za ktorú sa takáto zmes v Bratislave v treťom štvrtroku 2015 predávala. Takúto sumu je potrebné zisťovať z oficiálnej Národnej správy o stave drogových závislostí a kontrole drog v Slovenskej republike vypracovanej Národným monitorovacím centrom pre drogy, ktoré je národným zastúpením špecializovanej európskej agentúry European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, prípadne znaleckým posudkom a nie z ničím neovereného všeobecného vyjadrenia Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru. Pritom koncentrácia pri stope č. 5 bola odlišná ako pri stopách č. 1 a 2, teda ani hodnota tejto zmesi nemôže byť v rovnakej výške. Tieto skutočnosti neboli v priebehu dokazovania objasnené, pričom majú zásadný význam na oprávnenosť použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Bratislava II písomným podaním zo 17. septembra 2018, doručeným na okresný súd 18. septembra 2018 (č. l. 321), ktorým navrhla dovolanie zamietnuť, nakoľko dôvody dovolania nie sú preukázané.

O podanom dovolaní bolo pôvodne rozhodnuté uznesením Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2019, sp.

zn. 6 Tdo 53/2018, tým spôsobom, že podľa § 382 písm. c) Tr. por. bolo dovolanie obvineného R. O. odmietnuté.

Na základe ústavnej sťažnosti R. O. rozhodol Ústavný súd SR nálezom z 15. apríla 2021, č. k. I. ÚS 311/2019-48, že uznesením Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2019, sp. zn. 6 Tdo 53/2018, bolo porušené základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a uvedené uznesenie Najvyššieho súdu SR bolo zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Z odôvodnenia nálezu vyplýva, že dôvodom vydania rozhodnutia bol nesprávny procesný postup súdu pri doručení rovnopisu uznesenia dovolacieho súdu, keď bol sťažovateľovi pôvodne doručený nesprávny rovnopis uznesenia a následne sa nepostupovalo spôsobom upraveným v § 174 Tr. por., ale vyžiadanim si súdom od procesných strán nesprávneho rovnopisu a zaslaním správneho rovnopisu, pričom Ústavný súd SR prikázal Najvyššiemu súdu SR znova rozhodnúť o podanom dovolaní obvineného.

Po zrušení uznesenia Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2019, sp. zn. 6 Tdo 53/2018, nálezom Ústavného súdu SR z 15. apríla 2021, č. k. I. ÚS 311/2019-48, bola vec predložená Najvyššiemu súdu SR (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 28. apríla 2021 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa daného rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Hatala a JUDr. Peter Štíft (z pôvodného senátu Najvyššieho súdu SR, ktorý rozhodoval pod sp. zn. 6 Tdo 53/2018, už v čase nového predloženia veci na Najvyššom súde SR nepôsobil žiadny zo sudcov). Dovolací súd po predložení veci nezistil dôvod na prerušenie výkonu napadnutého rozhodnutia podľa § 380 ods. 4 Tr. por. ako to žiadal dovolateľ, keďže z obsahu podaného dovolania nevyplývalo zjavné preukázanie namietaných dôvodov dovolania, resp. vytykaných nedostatkov.

Dovolací súd procesným stranám písomným podaním zo 7. mája 2021 oznámil, že na základe vyššie uvedeného nálezu Ústavného súdu SR bude Najvyšší súd SR opätovne rozhodovať o podanom dovolaní obvineného R. O. podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Mišíkovej.

Následne obvinený R. O. svojimi písomnými podaniami z 31. mája 2021 (doručené 1. júna 2021), z 1. júna 2021 (doručené 2. júna 2021) a z 30. júna 2021 (doručené 2. júla 2021) označenými ako doplnenie dovolania, resp. doplnenie podania, ktoré bolo označené ako doplnenie dovolania, predmetné dovolanie doplnil aj o vecne ďalšie námietky. Keďže tieto podania boli podané po uplynutí trojročnej lehoty od doručenia napadnutého rozhodnutia v rozpore s ustanovením § 370 ods. 1 Tr. por. a navyše nebola splnená ani podmienka podľa § 373 ods. 1 Tr. por. (dovolanie treba podať prostredníctvom obhajcu), nie je potrebné tieto podania bližšie uvádzať, keďže sa nimi dovolací súd v tejto časti v zásade ani nemohol vecne zaoberať. Pokiaľ v týchto podaniach obvinený dopĺňal argumenty k pôvodne podaným vecným námietkam z dovolania zo 7. septembra 2018 podaného prostredníctvom obhajkyne JUDr. Evy Mišíkovej, tak v tejto časti dovolací súd uvedené podania posúdil ako písomné vyjadrenia obvineného týkajúce sa podaného dovolania a v tejto časti sa nimi zaoberal a ich obsah vyplýva z ďalej uvedených skutočností.

K uvedeným písomným podaniam obvineného (k doplneniu dovolania), resp. prvým dvom z nich sa vyjadrila Okresná prokuratúra Bratislava II písomným podaním z 18. júna 2021, doručeným na dovolací súd 22. júna 2021, ktoré obdobne nie je potrebné bližšie rozvádzať a týka sa prioritne spôsobu určenia ceny heroínu.

Podľa § 362b ods. 1 Tr. por. po doručení nálezu ústavného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo jeho časť, pokračuje orgán činný v trestnom konaní alebo súd v tom štádiu trestného konania, ktoré bezprostredne predchádzalo vydaniu zrušeného rozhodnutia, ak zákon alebo nález ústavného súdu neustanoví inak. Orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci ústavný súd.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd SR ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd SR pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie, preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho

dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolací súd k vecným námietkam uvedeným v dovolaní ohľadom dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por. zo spisového materiálu zistil, že v pôvodnom konaní obvinený ani jeho vtedajší obhajca v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa ani pred krajským súdom ako odvolacím súdom žiadnu z daných dovolacích námietok neuplatnili. Ako bolo uvedené už vyššie, uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por. nemožno použiť, ak daná okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Uvedené vyplýva z toho, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok a predmetom jeho posúdenia sú pochybenia či nedostatky už namietané, resp. vytýkané v pôvodnom konaní, t. j. dovolací súd posudzuje v takom prípade správnosť ich posúdenia súdom prvého stupňa a odvolacím súdom. Pokiaľ teda procesná strana nie je v tomto smere aktívna v pôvodnom konaní, nemôže až v dovolacom konaní také námietky uplatňovať prvýkrát, resp. v takomto prípade podľa zákona a ustálenej súdnej praxe (R 11/2016) sa také námietky nemôžu vecne posudzovať (v opačnom prípade by dovolacie konanie nadobudlo charakter konania o riadnom opravnom prostriedku). Z uvedeného je zrejmé, že uplatnené dovolacie námietky ohľadom týchto dôvodov dovolania sú bezpredmetné. Uvedené sa rovnako vzťahuje na namietanie odborného vyjadrenia ohľadom vyčíslenia hodnoty zaistenej omamnej látky, pokiaľ dovolateľ uvádza, že jej hodnota sa mala zisťovať iným spôsobom s tým, že ide o ničím neoverené všeobecné vyjadrenie, teda fakticky o nezákonne vykonaný dôkaz. Nezákonnosť tohto dôkazu však obvinený a jeho obhajca v pôvodnom konaní rovnako nenamietal a ani len nenavrhol ako svedka vypočuť v ňom označenú osobu k jeho obsahu a spôsobu vyčíslenia hodnoty omamnej látky.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ obvinený v písomnom vyjadrení z 31. mája 2021 poukazuje na písomné stanovisko prokurátora okresnej prokuratúry, ktoré mu bolo doručené až v roku 2020 ohľadom toho, ako si prokurátor určitú skutočnosť vykladá, resp. ju posudzuje (ohľadom uznesenia o začatí trestného stíhania), to neznamená, že až vtedy sa obvinený mohol oboznámiť s daným faktom. To, že uznesenie o začatí trestného stíhania vo veci obsahuje ustanovenie § 199 ods. 1 Tr. por., resp. s obsahom daného uznesenia sa mohol objektívne obvinený oboznámiť už v prípravnom konaní najneskôr pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu po skončení vyšetrovania, ktorého sa zúčastnil 22. februára 2016.

Pokiaľ obvinený v písomnom vyjadrení z 30. júna 2021 poukazuje na to, že jeho vtedajší obhajca v dovolaní žiadal zrušiť rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), e) Tr. por., čo má preukazovať v pôvodnom konaní namietanie toho, že rozhodnutie je založené na nezákonne vykonaných dôkazoch, tak dovolací súd sa s týmto nestotožnil. Len samotný návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu z dôvodu § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. nepostačuje na zistenie, že daná procesná strana v pôvodnom konaní namietala nezákonnosť vykonaných dôkazov, keďže pod ustanovenie § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa zaraďujú všetky podstatné chyby konania, nielen namietanie nezákonnosti vykonaných dôkazov a tieto možno vecne podradiť pod rôzne dovolacie dôvody, nielen pod ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. V danom prípade sa musí vychádzať z obsahu daného zdôvodnenia odvolania obhajcom v pôvodnom konaní (č. l. 261 - 263), ktoré však žiadne v dovolaní uvádzané namietanie nezákonnosti vykonaných dôkazov neobsahuje (jeho obsahom je rozoberanie okresným súdom zisteného skutkového stavu a jeho posudzovanie, resp. hodnotenie zabezpečených dôkazov z pohľadu zisteného skutku).

K dovolateľom uplatnenému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd uvádza, že v jeho prípade je nutné zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však podľa vyššie citovanej zákonnej dikcie tohto ustanovenia dovolací súd správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť. Teda dovolanie v tomto prípade neslúži na prípadnú revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len v prípade dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.). Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku meritórneho rozhodnutia môže

obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). Pokiaľ teda dovolateľ namieta určité pochybenia, ktoré majú podľa neho spočívať v tom, ako bola stanovená hodnota zaistenej omamnej látky, tak uvedené sa práve týka skutkového stavu zisteného v pôvodnom konaní, ktorý však dovolací súd v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže v tomto smere skúmať, meniť ani hodnotiť (skutkový stav je vždy výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania). Pre úplnosť treba uviesť, že obvinený aj vo svojich písomných podaniach ohľadom doplnenia dovolania nesprávne interpretuje ním predloženú Správu o drogách za rok 2017 Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť, keď neberie do úvahy uvádzané rozpätie čistoty heroínu (3% až 36%) a rozpätie ceny (43 eur/g až 100 eur/g), resp. dolnú hranicu uvádzanej ceny priraduje automaticky k najkvalitnejšiemu 36% heroínu a následne z takto určenej ceny (1 gram 36% heroínu za 43 eur) prepočítava cenu na cca 9% heroín zaistený v prejednávanej veci s tým, že dospel k cene 11 eur za gram, čo je v rozpore s údajmi v samotnej správe, ktorá dolnú hranicu ceny za 1 g heroínu stanovuje na 43 eur (v správe majú byť pri týchto položkách uvádzané údaje za rok 2015).

Z pohľadu ďalších dovolacích námietok ohľadom toho, že skutková veta nepopisuje konanie vyjadrené v právnej vete dovolací súd zistil, že skutková veta nepochybne zodpovedá právnej vete a právnej kvalifikácii ohľadom toho, že obvinený neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku vo väčšom rozsahu.

Neoprávneným prechovávaním omamnej látky je akýkoľvek spôsob jej držby (osoba ju dokonca nemusí mať priamo u seba, ale môže ju mať ukrytú na nejakom mieste či u inej osoby), pričom podľa znenia zákona postačuje jej prechovávanie po akúkoľvek aj minimálnu dobu. Keďže podľa skutkovej vety obvinený danú omamnú látku odhodil, je zrejmé, že ju mal vo svojej dispozícii, resp. v držbe, teda ju neoprávnene prechovával.

Obvinenému sa v právnej vete rozsudku okresného súdu dáva za vinu aj neoprávnené zadováženie omamnej látky a v tomto smere treba uviesť, že skutková veta neobsahuje relevantný popis konania, z ktorého by vyplýval spôsob zadováženia si omamnej látky obvineným a v podstate skutková veta iba predpokladá zadováženie si omamnej látky obvineným (vzhľadom k tomu, že ju mal v držbe), čo je vyjadrené formuláciou, že si obvinený na doposiaľ nezistenom mieste v doposiaľ nezistenom čase a nezisteným spôsobom zadovážil omamnú látku (heroín).

V tomto smere však bez ohľadu na to, že samotný spôsob zadováženia si omamnej látky obvineným nie je obsiahnutý v skutkovej vete, uvedené s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého namietaný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, nemá relevantný význam, pretože aj prípadná nesprávna právna kvalifikácia podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák. ohľadom neoprávneného zadováženia si omamnej látky, nemá vplyv na bezpochyby správnu právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. ohľadom obvineným neoprávneného prechovávanía omamnej látky po akúkoľvek dobu.

Skutková veta tiež obsahuje miesto (Bratislava, J. ulica pri kotolni nachádzajúcej sa oproti obytnému domu číslo XX), čas (12. júla 2015 o cca 16.00 hod.) a spôsob spáchania skutku a ďalšie skutočnosti, aby skutok nemohol byť zamenený s iným (formulácia konania obvineného v skutkovej vete) a uvedenie všetkých zákonných znakov, ktoré odôvodňujú danú trestnú sadzbu a teda zodpovedá ustanoveniu § 163 ods. 3 Tr. por.

Z pohľadu právnej kvalifikácie podľa § 172 ods. 2 písm. e) Tr. zák. (spáchanie činu vo väčšom rozsahu), dovolací súd uvádza, že väčším rozsahom sa podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok sumy 266 eur, t. j. 2.660 eur. Podľa skutkovej vety rozsudku okresného súdu bola hodnota dotknutého heroínu vyčíslená na sumu 3751,70 eur (podľa daného odborného vyjadrenia ide o násobok hmotnosti zaistenej omamnej látky a hodnoty danej omamnej látky, ktorá sa obvykle predáva v čase a mieste činu - v Bratislavskom kraji v treťom štvrtroku 2015 bola

hodnota 1 gramu heroínu 50 eur, t. j. 75,034g x 50 eur), takže aj v tomto ohľade je skutková veta v súlade s právnou vetou a s právnou kvalifikáciou. V tomto ohľade už len pre úplnosť dovolací súd uvádza, že aj keby sa zobrala do úvahy cena 43 eur za gram heroínu (ako dolná hranica cenového rozpätia) vyplývajúca zo Správy o drogách za rok 2017 Európskeho monitorovacieho centra pre drogy a drogovú závislosť (pri rozpätí ceny sú uvádzané údaje za rok 2015) predloženej obvineným, tak aj v takom prípade by celková hodnota zaisteného heroínu presahovala sumu 2.660 eur.

Pokiaľ sa v dovolaní poukazuje, že v popise skutku je uvedené celkové množstvo zaistenej zmesi a jej hodnota a že nie je možné zistiť, či zaistená látka bola spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta, tak dovolací súd uvádza, že už tým, že ide látku, ktorá je podľa dotknutého zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená medzi omamné látky (omamné látky sú v uvedenom zákone vymedzené ako látky vyvolávajúce návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami), tak táto je spôsobilá ovplyvniť psychiku konzumenta a v tomto smere sa s vyjadrením dovolateľa nestotožňuje. Pre úplnosť treba uviesť, že skutková veta obsahuje hodnoty aj absolútneho heroínu, ktorý je rádovo niekoľko desiatok násobne vyšší ako je horná hranica obvykle jednorazovej dávky (za túto treba považovať 20 mg absolútneho heroínu, čo uvádza dotknutý znalecký posudok z odvetvia kriminalistická toxikológia, kriminalistická a súdna chémia), pričom obvinenému bol zaistený heroín o rozsahu 329 obvykle jednorazových dávok, čo by nielen ovplyvnilo psychiku akéhokoľvek konzumenta, ale po jeho aplikácii v uvedenom množstve by viedlo bezpochyby aj k jeho smrti (teda aj tieto ukazovatele uvedené v skutkovej vete majú určitú vypovedaciu hodnotu z pohľadu rozsahu skutku, hoci ohľadom právnej kvalifikácie skutku sa tieto môžu javiť ako nadbytočné). V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že podľa ustálenej súdnej praxe (primerane R 120/2014, R 22/2019) kvantifikácia rozsahu činu pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. zodpovedá hodnote drogy pri predaji koncovému užívateľovi (konzumentovi), pričom treba brať do úvahy finálny materiál obvyklým spôsobom aplikovateľný konečným užívateľom, teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli.

Z uvedeného vyplýva, že ohľadom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. boli dovolacie námietky nedôvodné, resp. neboli takého charakteru, aby viedli k zrušeniu napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ dovolateľ len všeobecne uvádzal v dovolaní, že mu vzhľadom na nesprávne uznanie viny bol následne nesprávne uložený trest a ochranný dohľad, tak keďže dovolací súd dospel v otázke viny k opačnému záveru, je táto námietka bezpredmetná a dovolací súd bez uvedenia konkrétnych pochybení zo strany dovolateľa nemôže sám ex officio posudzovať uložený trest a ochranné opatrenie (§ 374 ods. 1 Tr. por., resp. § 385 ods. 1 Tr. por.).

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z dovolacích námietok výslovne v tomto rozhodnutí nevyjadril, považoval ju vzhľadom na ním vyššie uvedené skutočnosti a argumenty za irelevantnú.

Na základe uvedeného dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.